

притежавалъ гъвкавостъта и разтегливостъта на естествения каучукъ, но безъ да бжде лепливъ на горещо и трошливъ на студено. Тоя начинъ за преработване на каучука, при който той се смѣсва съ сѣра и други химически вещества, за да се подобрятъ неговитѣ качества, се нарича **вулканизация**.

Досега ние говорихме за каучука и нищо не казахме за **гумата**. Защото **каучукъ** и **гума** сж две различни нѣща. Каучукътъ е суровия продуктъ, еластичната смола, която получаваме отъ природата. А **гумата** е обработеното вещество — каучукъ, подобренъ чрезъ вулканизация. Каучукътъ става на гума тогава, когато се обработи съ сѣра, когато се вулканизира. Да правимъ занапредъ и ние тая разлика.

Суровиятъ каучукъ нѣма голѣма употреба. Отъ него, като се разтвори въ сѣровжглеродъ, се прави лепило за гума. Отъ суровъ каучукъ се правятъ и подметки за обуца. Носенето на бледо-жълти каучукови подметки може да се смѣта като мода, която нѣма да трае дълго и скоро ще премине.

Щомъ, обаче, суровиятъ каучукъ се обработи съ сѣра и се превърне въ **гума**, той става вещество съ извънредно голѣмо значение въ днешния животъ на културнитѣ народи. Отъ гума правятъ десетки играчки, подметки, галоши, обуца, ботуши, лѣкарски ржавици, всѣкави видове облѣкла и други предмети, които трѣбва да бждатъ непромокаеми, устойчиви на влага, дъждъ и вода. Отъ гума или отъ напоенъ съ гума платъ правятъ тръби за вода, транспортни ленти въ фабрицитѣ и др. Но най-голѣмо количество гума се употребява за направа на колела за автомобили, камиони, самолети, велосипеди, мотоциклети и други. Осемдесетъ на сто отъ цѣлото свѣтовно производство на каучукъ се изразходва за направа на гумени колела.

До преди десетина години каучукътъ се получаваше отъ тропически многогодишни растения. Най-раз-